

**BRUSSELS
HOOFDSTEDELIJK PARLEMENT**

GEWONE ZITTING 2008-2009

30 APRIL 2009

ONTWERP VAN ORDONNANTIE

**tot wijziging van
de ordonnantie van 13 mei 2004
houdende ratificatie van het
Brussels Wetboek van Ruimtelijke Ordening**

AMENDEMENTEN

na verslag

**PARLEMENT DE LA REGION
DE BRUXELLES-CAPITALE**

SESSION ORDINAIRE 2008-2009

30 AVRIL 2009

PROJET D'ORDONNANCE

**modifiant
l'ordonnance du 13 mai 2004
portant ratification du Code bruxellois
de l'Aménagement du Territoire**

AMENDEMENTS

après rapport

Zie :

Stukken van het Parlement :
A-527/1 – 2008/2009 : Ontwerp van ordonnantie.
A-527/2 – 2008/2009 : Verslag.
A-527/3 – 2008/2009 : Bijlagen.

Voir :

Documents du Parlement :
A-527/1 – 2008/2009 : Projet d'ordonnance.
A-527/2 – 2008/2009 : Rapport.
A-527/3 – 2008/2009 : Annexes.

Nr. 1 in hoofdorde van mevrouw Nathalie GILSON (F), de heer Willem DRAPS (F) en mevrouw Viviane TEITELBAUM (F)

Artikel 6

Letter a) te doen vervallen.

VERANTWOORDING

In plaats van de formatie van het Stedenbouwkundig College uit te breiden met het oog op de efficiëntie, schaft de Regering met als argumenten de vereenvoudiging van de procedure en de inkorting van de termijnen het tweevoudige beroep af ingesteld door het Wetboek en daarvoor door de OOPS.

Daardoor verdwijnt een beroeps mogelijkheid bij een onafhankelijk orgaan waarvan de leden worden gekozen om hun technische en juridische knowhow.

Het Stedenbouwkundig College levert opmerkelijk werk, maar wegens het vereiste van een dubbele lijst van kandidaten is het verplicht om met een minimum aan personele middelen te werken. Als slechts een lid van het Stedenbouwkundig College afwezig is of ziek, kan het College op dit ogenblik niet bijeenkomen, waardoor de vertraging zich heeft opgestapeld.

De rol van het Stedenbouwkundig College moet daarentegen worden uitgebreid door de benoeming van zijn leden te vergemakkelijken. Die rol is van essentieel belang om de volgende verschillende redenen :

1. het ontwerp van ordonnantie vraagt het aantal vergunningen die onder de bevoegdheid van de gemachtigde ambtenaar van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vallen uit te breiden en de bevoegdheid van de gemeenten aldus te beperken tot een advies. De enige mogelijkheid van beroep bij een onafhankelijk orgaan voor de gemeenten tegen de aldus afgegeven vergunningen is precies het Stedenbouwkundig College, waarvan de onpartijdigheid tot nu toe nooit ter discussie is gesteld. Door het Stedenbouwkundig College af te schaffen kan het enige beroep waarin het ontwerp van ordonnantie voorziet enkel ingesteld worden bij de Regering onder wier toezicht de gemachtigde ambtenaar van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

De vergunningsaanvragers, op basis van artikel 175 van het BWRO, zouden aldus over geen enkel effectief beroep meer beschikken, aangezien de beroepen die ze zouden indienen in de praktijk worden ingediend bij de overheid onder wier verantwoordelijkheid de aangevochten vergunning is afgegeven.

De afschaffing van het effectieve beroep voor de vergunningsaanvragers, op basis van artikel 175 van het BWRO, wordt nog versterkt door het feit dat uit het onderzoek van de commentaar bij de artikelen van het ontwerp van ordonnantie voortvloeit dat het Stedenbouwkundig College bij het opstellen van zijn advies zich zou kunnen baseren op een voorafgaand verslag van de gewestelijke administratie die onder het toezicht van de gemachtigde ambtenaar en de Regering werkt, waardoor het uiteindelijk niet meer belangrijk is dat het Stedenbouwkundig College blijft bestaan;

2. voorts levert het Stedenbouwkundig College kwaliteitswerk op onafhankelijke wijze. Deze instelling heeft meer bepaald het voorbeeld dat ze niet onderworpen is aan electorale druk wanneer de verkiezingen van de gemeenteraad of het gewestparlement naderen.

Het Stedenbouwkundig College is op dat punt van onbetwistbaar nut voor de vergunningsaanvragers aangezien ze dan uitzicht hebben op een sereen onderzoek van de vergunningsaanvragen, rekening houdend met de intrinsieke kwaliteiten van het dossier, los van electorale overwegingen.

N° 1 en ordre principal de Mme Nathalie GILSON (F), M. Willem DRAPS (F) et Mme Viviane TEITELBAUM (F)

Article 6

Supprimer le littera a).

JUSTIFICATION

A défaut de renforcer le cadre des effectifs du Collège d'urbanisme afin d'en assurer son efficacité, le Gouvernement, justifiant la simplification de la procédure et le raccourcissement des délais de procédure, supprime le double niveau de recours institué par le Code et par l'OPU avant lui.

Ce faisant un niveau de recours confié à un organe indépendant dont les membres sont choisis en fonction de leurs compétences techniques et juridiques est supprimé.

Le Collège d'urbanisme fournit un travail remarquable, mais en raison de l'exigence d'une liste double de candidats, cela le contraint de fonctionner avec un minimum d'effectif. Il faut savoir qu'à l'heure actuelle si un seul des membres du Collège est absent, ou malade, le Collège est dans l'incapacité de siéger, ce qui a entraîné l'accumulation d'un retard certain.

Contrairement au projet, le rôle du Collège d'urbanisme doit être renforcé en facilitant la nomination de ses membres. Ce rôle est essentiel pour les différents motifs suivants :

1. le projet d'ordonnance tend à multiplier le nombre de permis relevant de la compétence du fonctionnaire délégué de la Région de Bruxelles-capitale, cantonnant ainsi les communes à un simple rôle d'avis. Le seul recours indépendant qui leur est ouvert à l'encontre des permis ainsi délivrés est, précisément, le Collège d'urbanisme dont l'impartialité n'a jamais été remise en cause à ce jour. En supprimant le Collège d'urbanisme, le seul recours prévu au projet d'ordonnance doit se faire devant le Gouvernement sous la tutelle duquel travaille précisément le fonctionnaire délégué de la Région de Bruxelles-capitale.

Ce faisant, les demandeurs de permis, sur la base de l'article 175 du CoBAT, ne disposeraient d'aucun recours effectif puisque les recours qu'ils introduiraient le seraient, en pratique, devant la même autorité sous la responsabilité de laquelle le permis attaqué a été délivré.

La suppression de tout recours effectif pour les demandeurs de permis, sur la base de l'article 175 du CoBAT, est encore renforcée du fait qu'il résulte de l'examen du commentaire des articles du projet d'ordonnance, que le Collège d'urbanisme serait « éclairé », pour la rédaction de son avis, par un rapport préalable de l'administration régionale qui travaille ... sous la tutelle du fonctionnaire délégué et du Gouvernement, ce qui « vide » définitivement de tout intérêt le maintien du collège d'urbanisme;

2. par ailleurs, le Collège d'urbanisme fournit un travail de qualité et de façon indépendante. En particulier, cette institution présente l'avantage de ne pas être soumise à la pression « électoraliste » à l'approche d'élections communales ou régionales.

Le Collège d'urbanisme présente sur ce point une utilité incontestable pour les demandeurs de permis puisque cela leur ouvre la perspective d'un examen serein des demandes de permis en ayant égard à leurs qualités propres indépendamment des calendriers électoraux.

Het ontwerp van ordonnantie stelt weliswaar voor om het Stedenbouwkundig College te behouden als onafhankelijke adviesinstantie die de Regering moet informatie verschaffen over de beroepen die bij haar worden ingediend, in navolging van wat in het Waals Gewest gebeurt. Alle vergelijkingen lopen mank, in het bijzonder in een Stadsgewest waar de gemeentelijke en gewestelijke belangen zodanig met elkaar verweven zijn.

Daarnaast kan men zich afvragen of, rekening houdend met de huidige problemen om het Stedenbouwkundig College samen te stellen, er voldoende gemotiveerde leden kunnen worden gevonden om zitting te nemen in het Stedenbouwkundig College, terwijl hun beslissingsbevoegdheid zou worden afgeschaft.

Het is dus noodzakelijk dat het Stedenbouwkundig College goed kan werken, dat zijn beslissingsbevoegdheid niet wordt afgeschaft en dat het onafhankelijk van de gewestelijke administratie kan werken.

Meerdere obstakels van juridische aard staan die wijziging overigens in de weg.

Artikel 23 van de Grondwet, dat onder meer het recht op de bescherming van een gezond leefmilieu waarborgt, houdt een standstill-verplichting in, die in strijd is met het streven van de wetgever om het door de toepasselijke wetgeving geboden beschermingsniveau aanzienlijk te verlagen, zonder dat daartoe redenen van algemeen belang zijn.

Bovendien heeft de wetgever volgens de afdeling wetgeving van de Raad van State de verplichting om de aangebrachte wijzigingen te verantwoorden. Hij moet aantonen dat de wijziging dient om een gelijkwaardig beschermingsniveau te behouden. Dat is in casu duidelijk niet het geval.

Het is weliswaar lovenswaardig de termijnen voor het verkrijgen van een vergunning in te korten, maar het kan daarentegen niet dat een mogelijkheid van beroep bij een onafhankelijk college wordt afgeschaft.

Als het voorgestelde amendement niet wordt aangenomen, betekent zulks dat het Gewest het principe van standstill schendt.

Nr. 2 in bijkomende orde van mevrouw Nathalie GILSON (F), de heer Willem DRAPS (F) en mevrouw Viviane TEITELBAUM (F)

Artikel 6

Letter a) aan te vullen met de volgende woorden :
« tenzij het ertoe gebracht wordt kennis te nemen van de beroepen tegen de beslissingen van het College van burgemeester en schepenen of van de gemachtigde ambtenaar, overeenkomstig afdeling VII van hoofdstuk III van titel IV. ».

VERANTWOORDING

Dit amendement laat de aanvrager de keuze om een beroep in te stellen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen of tegen de beslissing van de gemachtigde ambtenaar of daarvan af te zien door rechtstreeks beroep bij de Regering in te dienen. In dat laatste geval, wordt het Stedenbouwkundig College ermee belast een advies uit te brengen zoals bepaald in het ontwerp van ordonnantie.

Het is niet aanvaardbaar dat in plaats van de formatie van het Stedenbouwkundig College te versterken met het oog op de goede werking

Le projet d'ordonnance propose certes de maintenir le Collège d'urbanisme comme une instance d'avis indépendante chargée d'éclairer le Gouvernement sur les recours dont il est saisi, à l'instar de ce qui se pratique en Région wallonne. Comparaison n'est toutefois pas raison, en particulier dans une ville-région où les intérêts communaux et régionaux sont aussi imbriqués.

Accessoirement, on peut se demander, compte tenu des difficultés actuelles de composition du Collège d'urbanisme, comment trouver des membres suffisamment motivés pour siéger au Collège d'urbanisme, alors même que leur compétence décisionnelle serait supprimée.

Il s'impose donc de renforcer le bon fonctionnement du collège d'urbanisme et non de supprimer son pouvoir décisionnel, ni de faire encadrer son travail par l'administration régionale.

Par ailleurs, plusieurs obstacles de nature juridique s'opposent à la modification envisagée.

En effet, l'article 23 de la Constitution, garantissant notamment le droit à la protection d'un environnement sain, implique une obligation de « standstill » qui s'oppose à ce que le législateur réduise sensiblement le niveau de protection offert par la législation applicable sans qu'il existe des motifs liés à l'intérêt général.

De plus, selon la section de législation du Conseil d'Etat, le législateur a l'obligation de justifier les modifications opérées. Il doit démontrer que la modification permet de maintenir un niveau de protection équivalent. Ce qui n'est manifestement pas le cas en l'espèce.

S'il est louable de limiter les délais d'obtention de permis d'urbanisme, en revanche il ne se conçoit pas de supprimer un niveau de recours devant un collège indépendant.

A défaut de suivre l'amendement proposé, cela signifie que la Région viole le principe de « standstill ».

N° 2 en ordre subsidiaire de Mme Nathalie GILSON (F), M. Willem DRAPS (F) et Mme Viviane TEITELBAUM (F)

Article 6

Compléter le littera a) par les mots : « à moins qu'il ait été amené à connaître des recours introduits contre les décisions du Collège des bourgmestre et échevins ou du fonctionnaire délégué, conformément à la section VII du chapitre III du titre IV. ».

JUSTIFICATION

Cet amendement permet de donner le choix au demandeur d'introduire un recours contre la décision du collège des bourgmestre et échevins ou de la décision du fonctionnaire délégué ou d'y renoncer en introduisant directement son recours auprès du Gouvernement. Dans ce dernier cas, le Collège d'urbanisme sera chargé d'émettre un avis comme prévu dans le Projet d'ordonnance.

Il n'est pas acceptable qu'à défaut de renforcer le cadre du Collège d'urbanisme afin d'en assurer son efficacité, le Gouvernement, se justi-

ervan, de Regering de tweevoudige beroepsmogelijkheid ingesteld door het Wetboek afschaft met als argumenten de vereenvoudiging van de procedure en de inkorting van de termijnen.

Daardoor verdwijnt een beroepsmogelijkheid bij een onafhankelijk orgaan waarvan de leden worden gekozen om hun technische en juridische knowhow.

Wettelijke obstakels staan die wijziging in de weg.

Artikel 23 van de Grondwet, dat onder meer het recht op de bescherming van een gezond leefmilieu waarborgt, houdt een standstill-verplichting in, die in strijd is met het streven van de wetgever om het door de toepasselijke wetgeving geboden beschermingsniveau aanzielijk te verlagen, zonder dat daartoe redenen van algemeen belang zijn.

Bovendien heeft de wetgever volgens de afdeling wetgeving van de Raad van State de verplichting om de aangebrachte wijzigingen te verantwoorden. Hij moet aantonen dat de wijziging dient om een gelijkwaardig beschermingsniveau te behouden. Dat is in casu duidelijk niet het geval.

In het geval van een door de gemachtigde ambtenaar afgegeven vergunning, waarvan het aantal volgens de hervorming almaar zal toenemen (onder meer perimeter van gewestelijk belang), kan er immers enkel bij de Regering beroep ingesteld worden.

De afschaffing van het beroep bij een onafhankelijk orgaan leidt ertoe dat de aanvrager zich uiteindelijk opnieuw voor het gewestelijk beslissingsorgaan bevindt zonder tussenberoep bij een onafhankelijke instelling.

Volgens het commentaar bij de artikelen van het ontwerp van ordonnantie zal het Stedenbouwkundig College bij het opstellen van zijn advies bovendien ondersteund worden door een verslag van het bestuur waarop het zich zou kunnen baseren. Wordt het bestuur dan niet rechter in eigen zaak wanneer het de initiële vergunningsaanvraag al onderzocht heeft?

Het is weliswaar lovenswaardig de termijnen voor het verkrijgen van een vergunning in te korten, maar het kan daarentegen niet dat een mogelijkheid van beroep bij een onafhankelijk college wordt afgeschaft. De verzoeker moet de keuze van de procedure hebben, zoals dit amendement bepaalt.

Als het voorgestelde amendement niet wordt aangenomen, betekent zulks dat het Gewest het principe van standstill schendt.

Nr. 3 van de heer Willem DRAPS (F), mevrouw Nathalie GILSON (F) en mevrouw Viviane TEITELBAUM (F)

Artikel 8

Dit artikel te doen vervallen.

VERANTWOORDING

1. Het is weliswaar lovenswaardig om te trachten de termijnen voor de goedkeuring van het plan in te korten door te bepalen dat de gemeen-

fiant par la simplification de la procédure et le raccourcissement des délais, supprime le double niveau de recours institué par le Code.

Ce faisant, un niveau de recours confié à un organe indépendant dont les membres sont choisis en fonction de leurs compétences techniques et juridiques est supprimé.

Des obstacles légaux s'opposent à cette modification.

En effet, l'article 23 de la Constitution, garantissant notamment le droit à la protection d'un environnement sain, implique une obligation de « standstill » qui s'oppose à ce que le législateur réduise sensiblement le niveau de protection offert par la législation applicable sans qu'il existe des motifs liés à l'intérêt général.

De plus, selon la section de législation du Conseil d'Etat, le législateur a l'obligation de justifier les modifications opérées. Il doit démontrer que la modification permet de maintenir un niveau de protection équivalent. Ce qui n'est manifestement pas le cas en l'espèce.

En effet, dans le cadre de permis délivrés par le fonctionnaire délégué, lesquels selon la réforme seront de plus en plus nombreux (périmètre d'intérêt régional notamment), le seul niveau de recours est le Gouvernement.

La suppression du recours à un organe indépendant conduit le demandeur à se retrouver in fine à nouveau devant l'organe de décision régional, sans recours intermédiaire à un organe indépendant.

Bien plus, selon le commentaire des articles du projet d'ordonnance, le Collège d'urbanisme sera épaulé, pour la rédaction de son avis, par un rapport de l'administration dont il pourra utilement s'inspirer. L'administration ne devient-elle pas juge et partie quand elle a déjà instruit en son sein la demande de permis initiale ?

S'il est louable de limiter les délais d'obtention de permis, en revanche, il ne se conçoit pas de supprimer un niveau de recours devant un collège indépendant. Il convient de laisser au requérant le choix de la procédure, comme le prévoit le présent amendement

Ne pas adopter cet amendement revient à cautionner que la Région viole le principe de « standstill ».

Nathalie GILSON (F)
Willem DRAPS (F)
Viviane TEITELBAUM (F)

N° 3 de M. Willem DRAPS (F), Mmes Nathalie GILSON (F) et Viviane TEITELBAUM (F)

Article 8

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION

1. La volonté affichée de réduire les délais d'adoption du plan en prévoyant que les conseils communaux et les instances d'avis émettent

teraden en de adviesinstanties hun advies uitbrengen binnen de termijn van het openbaar onderzoek, maar dat zal het niet mogelijk maken om de termijnen voor de goedkeuring van het plan in te korten.

Om het de Gewestelijke Ontwikkelings-commissie mogelijk te maken om alle klachten die werden ingediend in de loop van het openbaar onderzoek te analyseren, bezorgde de Regering de klachten immers aan de Gewestelijke Ontwikkelingscommissie bij de afronding van het onderzoek, namelijk voordat ze officieel werden aanhangig gemaakt. De officiële aanhangigmaking, die de adviestermijn voor de Commissie doet ingaan, gebeurde pas zestig dagen na het sluiten van het onderzoek, te weten na dat de gemeenteraden en de adviesinstanties hun adviezen hadden uitgebracht.

Met andere woorden, de termijn die de gemeenteraden en de adviesinstanties krijgen om hun advies uit te brengen na afloop van het openbaar onderzoek maakte het de Gewestelijke Ontwikkelingscommissie mogelijk om correct werk te leveren en het openbaar onderzoek zo goed mogelijk te verwerken.

Als de termijnen worden ingekort, zal de Gewestelijke Ontwikkelingscommissie niet in staat zijn om een advies met kennis van zake uit te brengen tenzij de Regering de aanhangigmaking bij het GOC uitstelt, in welk geval het ontwerp van ordonnantie het helemaal niet mogelijk maakt om de termijn voor het opstellen van dit plan in te korten;

2. voorts mag men niet het nut onderschatten van het verzoek aan de gemeenteraden om een advies uit te brengen na afloop van het openbaar onderzoek. In de huidige regeling spelen de gemeenten als doorgeefluik van de klachten die het relevantst worden geacht. Dat is een kostbare hulp bij het omstandig onderzoek dat de Gewestelijke Ontwikkelingscommissie en vervolgens de Regering achteraf moeten uitvoeren. Die taak zal niet meer kunnen worden vervuld in het kader van de voorgestelde hervorming.

Bovendien houdt het ontwerp geen rekening met het dubbel karakter van de ingreep van de gemeenten in het kader van zo'n procedure. Zij komen immers tussen :

- als alle andere personen in het kader van het openbaar onderzoek om een bezwaar in te dienen voornamelijk over hun eigen onroerend patrimonium en over de grote ontwikkelings-projecten op het gemeentelijk grondgebied;
- in de adviesfase tenslotte om, zoals tevoren gemeld, te synthetiseren en oriëntaties aan te geven gelet op de bezwaren die gedurende het onderzoek zijn ingediend.

Nr. 4 van de heer Willem DRAPS (F), mevrouw Nathalie GILSON (F) en mevrouw Viviane TEITELBAUM (F)

Artikel 11

Dit artikel te doen vervallen.

VERANTWOORDING

Punt a)

Het ontwerp van ordonnantie strekt ertoe § 3 van artikel 25 van het BWRO op het heffen, dat onder meer voorziet in de bekendmaking van het ontwerp van gewestelijk bodembestemmingsplan in het *Belgisch Staatsblad* en de datum van inwerkingtreding.

leur avis dans le délai d'enquête publique est certes louable mais ne permettra pas de réduire les délais d'adoption du plan.

En effet, en pratique, afin de permettre à la Commission régionale de développement d'analyser l'ensemble des réclamations formulées au cours de l'enquête publique, le Gouvernement transmettait à la Commission régionale les réclamations à la clôture de l'enquête, soit bien avant sa saisine officielle. La saisine officielle, qui fait courir le délai d'avis imparti à la Commission, n'intervenait quant à elle que soixante jours après la clôture de l'enquête, à savoir après que les conseils communaux et les instances d'avis aient émis leur avis.

En d'autres termes, le délai imparti aux conseils communaux et les instances d'avis pour remettre leur avis à l'issue de l'enquête publique permettait à la Commission régionale de développement de faire un travail correct et de « digérer » au mieux l'enquête publique.

En raccourcissant les délais, la Commission régionale de développement sera dans l'impossibilité d'émettre un avis en pleine connaissance de cause, sauf au Gouvernement à postposer la saisine de la CRD auquel cas, le projet d'ordonnance ne permet en rien de réduire le délai d'élaboration du plan;

2. par ailleurs, il convient de ne pas sous-estimer l'utilité de demander aux conseils communaux d'émettre un avis à l'issue de l'enquête publique. En effet, dans le système actuel, les communes jouent le rôle de « vecteur » des réclamations jugées les plus pertinentes, ce qui est une aide précieuse à l'examen circonstancié auquel doit procéder ultérieurement la Commission régionale de développement et ensuite le Gouvernement. Ce rôle de vecteur ne pourra plus être accompli dans le cadre de la réforme proposée.

En outre, le projet fait fi du double caractère de l'intervention des communes dans le cadre d'une telle procédure. En effet, elles interviennent :

- comme tout autre personne dans le cadre de l'enquête publique afin d'introduire une réclamation portant principalement sur leur propre patrimoine immobilier et sur les grands projets de développement sur le territoire communal;
- dans la phase d'avis afin, comme indiqué précédemment, de synthétiser et d'indiquer des orientations au regard des réclamations introduites durant l'enquête.

N° 4 de M. Willem DRAPS (F), Mmes Nathalie GILSON (F) et Viviane TEITELBAUM (F)

Article 11

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION

Point a)

Le projet d'ordonnance se propose d'abroger le paragraphe 3 de l'article 25 du COBAT qui prévoit notamment la publication du projet de plan régional d'affectation du sol au *Moniteur belge* et sa date d'entrée en vigueur.

De bekendmaking van het ontwerp in het *Belgisch Staatsblad* en de precisering van de datum van inwerkingtreding zijn evenwel verplicht wanneer het ontwerp van plan rechtsgesvolgen heeft met betrekking tot de ontwerpen van bijzondere bestemmingsplannen en de vergunningsaanvragen die onderzocht worden.

De ontwerpen van plan en vergunningsaanvragen die niet in overeenstemming zijn met het ontwerp van GBP moeten immers geweigerd worden de krachtes van artikel 48, § 1, 3de lid, 153, § 4 en 194, § 1, 1° van het Brussels Wetboek van ruimtelijke ordening. Die bepalingen worden niet herzien door het ontwerp van ordonnantie.

Rekening houdend met de erkende verordenende gevolgen van het ontwerp van gewestelijk bodembestemmingsplan, dient het ontwerp van GBP te worden bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* en moet de datum van inwerkingtreding worden vastgesteld.

In ieder geval zouden de redenen voor de door de Regering voorgestelde wijziging zijn dat het niet mogelijk is om rechtsgevolgen te geven aan het ontwerp van plan, rekening houdend met de vereisten van het Verdrag van Aarhus en richtlijn 2001/42/EG betreffende de evaluatie van de effecten van bepaalde plannen en programma's die aanmerkelijke gevolgen voor het leefmilieu kunnen hebben.

De erkende effecten van het ontwerp van GBP beperken er zich evenwel toe een ontwerp van bijzonder plan of een stedenbouwkundig ontwerp te weigeren als die niet in overeenstemming zijn met het ontwerp van GBP. Deze bepaling strekt er enkel toe de uitvoering van het definitieve plan te vermijden. Bijgevolg heeft het ontwerp van plan geen « permissie » effect, zodat volledig voldaan wordt aan de vereisten van het Verdrag van Aarhus en de voornoemde richtlijn.

Het is inderdaad zo dat artikel 188 van het Brussel Wetboek van Ruimtelijke Ordening in een beperkt « permissie » effect voorziet wanneer het ontwerp van plan ertoe strekt werken van openbaar nut te kunnen uitvoeren. Tijdens de vorige zittingsperiode werden de aldus erkende permissieve effecten van het ontwerp van plan evenwel beperkt om precies de verplichtingen die uit de richtlijn en het verdrag voortvloeien te respecteren, wat de afdeling wetgeving van de Raad van State heeft toegestaan.

Punt b)

Het is weliswaar lovenswaardig om te trachten de termijnen voor de goedkeuring van het plan in te korten door te bepalen dat de gemeenteraden en de adviesinstanties hun advies uitbrengen binnen de termijn van het openbaar onderzoek, maar dat zal het niet mogelijk maken om de termijnen voor de goedkeuring van het plan in te korten.

Om het de Gewestelijke Ontwikkelings-commissie mogelijk te maken om alle klachten die werden ingediend in de loop van het openbaar onderzoek te analyseren, bezorgde de Regering de klachten immers aan de Gewestelijke Ontwikkelings-commissie bij de afronding van het onderzoek, namelijk voordat ze officieel werden aanhangig gemaakt. De officiële aanhangigmaking, die de adviestermijn voor de Commissie doet ingaan, gebeurde pas zestig dagen na het sluiten van het onderzoek, te weten na dat de gemeenteraden en de adviesinstanties hun adviezen hadden uitgebracht.

Met andere woorden, de termijn die de gemeenteraden en de adviesinstanties krijgen om hun advies uit te brengen na afloop van het openbaar onderzoek maakte het de Gewestelijke Ontwikkelingscommissie mogelijk om correct werk te leveren en het openbaar onderzoek zo goed mogelijk te verwerken.

Als de termijnen worden ingekort, zal de Gewestelijke Ontwikkelingscommissie niet in staat zijn om een advies met kennis van zake uit te brengen tenzij de Regering de aanhangigmaking bij het GOC uitstelt, in welk geval het ontwerp van ordonnantie het helemaal niet mogelijk maakt om de termijn voor het opstellen van dit plan in te korten.

Voorts mag men niet het nut onderschatten van het verzoek aan de gemeenteraden om een advies uit te brengen na afloop van het openbaar

Or, la publication du projet au *Moniteur belge* et la précision de sa date d'entrée en vigueur s'imposent dès lors que le projet de plan a des effets juridiques à l'égard des projets de plan particulier d'affectation du sol et des demandes de permis en cours d'instruction.

En effet, les projets de plan et les demandes de permis qui ne sont pas conformes au projet de PRAS doivent être refusés en vertu des articles 48, § 1er alinéa 3, 153 § 4 et 194, § 1er, 1° du Code bruxellois de l'aménagement du territoire. Ces dispositions ne sont pas revues par le projet d'ordonnance.

Compte tenu des effets réglementaires reconnus au projet de plan régional d'affectation du sol, il s'impose que le projet de PRAS soit publié au *Moniteur belge* et que sa date d'entrée en vigueur ait été fixée.

En tout état de cause, les motifs qui sous-tendent la modification suggested par le Gouvernement seraient qu'il n'est pas possible de donner des effets juridiques au projet de plan compte tenu des exigences de la convention d'AARHUS et de la directive 2001/42/CE relatives à l'évaluation des incidences de certains plans et programmes susceptibles d'avoir une incidence notable sur l'environnement.

Or, les effets reconnus au projet de PRAS se bornent à imposer de refuser un projet de plan particulier ou un projet d'urbanisme qui ne serait pas conforme au projet de PRAS. L'objectif de cette disposition est uniquement d'éviter d'hypothéquer la mise en œuvre du plan définitif. Partant, le projet de plan n'a pas d'effet « permissif » de sorte que les exigences de la convention et des directives précitées sont entièrement rencontrées.

Certes, il est vrai que l'article 188 du Code bruxellois de l'aménagement du territoire prévoit un effet permissif limité lorsque le projet de plan a pour but de permettre la réalisation de travaux d'utilité publique. Sous la législature précédente, les effets permissifs ainsi reconnus au projet de plan ont toutefois été réduits de façon à précisément respecter les obligations découlant de la directive et de la convention précitée, ce que la section de législation du Conseil d'Etat a admis.

Point b)

La volonté affichée de réduire les délais d'adoption du plan en prévoyant que les conseils communaux et les instances d'avis émettent leur avis dans le délai d'enquête publique est certes louable mais ne permettra pas de réduire les délais d'adoption du plan.

En effet, en pratique, afin de permettre à la Commission régionale de développement d'analyser l'ensemble des réclamations formulées au cours de l'enquête publique, le Gouvernement transmettait à la Commission régionale les réclamations à la clôture de l'enquête, soit bien avant sa saisine officielle. La saisine officielle, qui fait courir le délai d'avis imparti à la Commission, n'intervenait quant à elle que soixante jours après la clôture de l'enquête, à savoir après que les conseils communaux et les instances d'avis aient émis leur avis.

En d'autres termes, le délai imparti aux conseils communaux et les instances d'avis pour remettre leur avis à l'issue de l'enquête publique permettait à la Commission régionale de développement de faire un travail correct et de « digérer » au mieux l'enquête publique.

En raccourcissant les délais, la Commission régionale de développement sera dans l'impossibilité d'émettre un avis en pleine connaissance de cause, sauf au Gouvernement à postposer la saisine de la CRD auquel cas, le projet d'ordonnance ne permet en rien de réduire le délai d'élaboration du plan.

Par ailleurs, il convient de ne pas sous-estimer l'utilité de demander aux conseils communaux d'émettre un avis à l'issue de l'enquête publi-

onderzoek. In de huidige regeling spelen de gemeenten als doorgedrukt van de klachten die het relevantst worden geacht. Dat is een kostbare hulp bij het omstandig onderzoek dat de Gewestelijke Ontwikkelingscommissie en vervolgens de Regering achteraf moeten uitvoeren. Die taak zal niet meer kunnen worden vervuld in het kader van de voorgestelde hervervorming.

Nr. 5 van de heer Willem DRAPS (F), mevrouw Nathalie GILSON (F) en mevrouw Viviane TEITELBAUM (F)

Artikel 25

Dit artikel te vervangen door de volgende bepaling :

« In artikel 58 van hetzelfde wetboek worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° De woorden « of op verzoek van de regering geformuleerd in een met redenen omkleed besluit » worden ingevoegd tussen de woorden « uit eigen beweging » en de woorden « of op verzoek gedaan overeenkomstig de bepalingen van artikel 51 ».

2° De volgende leden worden toegevoegd, luidend als volgt :

« Wanneer de regering de gemeenteraad vraagt om een bijzonder bestemmingsplan op te heffen, voegt zij bij zijn verzoek een verslag dat de opheffing van het bijzonder bestemmingsplan verantwoordt in de plaats van de wijziging en stelt zij de termijn vast waarbinnen de gemeenteraad de beslissing tot opheffing van het bijzonder bestemmingsplan aan een openbaar onderzoek moet onderwerpen.

Ingeval de gemeenteraad het verzoek van de regering heeft verworpen of de termijn die haar is toegemeten niet in acht heeft genomen kan zij in zijn plaats treden om het bijzonder bestemmingsplan op te heffen in de vorm en binnen de termijn gesteld in de artikelen 59 tot 61. » ».

VERANTWOORDING

Tot nu toe mag de Regering in de plaats treden van de gemeenten om de bepalingen van een bijzonder bestemmingsplan op te heffen in de gevallen bedoeld in de artikelen 62, 62 (vaststelling van de impliciete opheffing) en 63, § 2 (opheffingen die gepland zijn in het GemOP) van het Wetboek van Ruimtelijke Ordening.

Het is volkomen normaal dat de Regering de gemeente mag vragen om de bepalingen van een BBP op te heffen in andere gevallen dan die welke thans worden voorgeschreven, zoals voorgeschreven door dit amendement, maar het gaat niet op dat de Regering een BBP mag opheffen tegen de wil van de gemeente, zoals voorgeschreven door artikel 22 van het ontwerp van ordonnantie.

que. En effet, dans le système actuel, les communes jouent le rôle de « vecteur » des réclamations jugées les plus pertinentes, ce qui est une aide précieuse à l'examen circonstancié auquel doit procéder ultérieurement la Commission régionale de développement et ensuite le Gouvernement. Ce rôle de vecteur ne pourra plus être accompli dans le cadre de la réforme proposée.

N° 5 de M. Willem DRAPS (F), Mmes Nathalie GILSON (F) et Viviane TEITELBAUM (F)

Article 25

Remplacer cet article par la disposition suivante :

« A l'article 58 du même code, les modifications suivantes sont apportées :

1° Les mots « soit à la demande du Gouvernement formulée par arrêté motivé, » sont insérés entre les mots « d'initiative, » et les mots « soit sur une demande formulée conformément aux dispositions de l'article 51 ».

2° Il est ajouté les alinéas suivants, libellés comme suit :

« Lorsque le Gouvernement invite le conseil communal à procéder à l'abrogation d'un plan particulier d'affectation du sol, il joint à sa demande un rapport qui justifie l'abrogation du plan particulier d'affectation du sol en lieu et place de sa modification et fixe le délai dans lequel le conseil communal doit soumettre la décision d'abrogation du plan particulier d'affectation du sol à enquête publique.

Dans le cas où le conseil communal a rejeté l'invitation du Gouvernement ou n'a pas respecté le délai qui lui est imposé, celui ci peut se substituer à lui pour abroger le plan particulier d'affectation du sol dans les formes et délais prévus aux articles 59 à 61. » ».

JUSTIFICATION

A ce jour, le Gouvernement peut se substituer aux communes pour abroger les dispositions d'un plan particulier d'affectation du sol dans les hypothèses visées aux articles 62, § 2 (constatation des abrogations implicites) et 63, § 2 (abrogations planifiées par le PCD) du CoBAT.

S'il est parfaitement normal de permettre au Gouvernement d'inviter la commune à abroger les dispositions des PPAS dans d'autres hypothèses que celles actuellement prévues, comme le prévoit le présent amendement, en revanche, il ne se conçoit pas de permettre au Gouvernement d'abroger un PPAS contre la volonté de la commune, comme le prévoit l'article 22 du projet d'ordonnance.

Dat is des te meer onduldbaar daar het aantal gevallen wanneer alleen het Gewest de vergunningen afgeeft, in plaats van de gemeente, talrijk zijn (openbare vergunningen) en de gemeente door het ontwerp van ordonnantie (afschaffing van het schorsend beroep voor het stedenbouwkundig college) de middelen voor de gemeente om op te komen tegen de afgifte van een openbare vergunning voor een onafhankelijke autoriteit heeft afgeschaft.

Indien het voorgestelde amendement niet wordt aanvaard, betekent dat dat het Gewest een BBP – dat het nochtans in het verleden heeft goedgekeurd – kan afschaffen tegen de wil van de gemeente met de loutere bedoeling om de gemachtigde ambtenaar later in staat te stellen een openbare vergunning af te geven, waartegen de gemeente geen nuttig beroep kan instellen.

Het is onaanvaardbaar dat de Regering een gemeentelijk BBP zomaar kan afschaffen, zonder dat zij de verplichtingen, gesteld in de artikelen 59 tot 61 van het BWRO, in acht neemt.

Het is met name niet te verantwoorden dat de Regering niet moet bewijzen dat de afschaffing van een BBP beter is dan de wijziging, zoals verplicht gesteld wordt aan de gemeenteraad door artikel 59, eerste lid, van het BWRO.

Enerzijds, zou dit betekenen dat de Regering zonder meer een gemeentelijke verordening mag opheffen onder eenvoudiger voorwaarden dan die waaraan de gemeente zou moeten voldoen om haar eigen verordening op te heffen.

Anderzijds, zijn het bestaan van een plan en de procedurerregels voor de wijziging ervan, waaronder de beoordeling van de milieueffecten, waarborgen voor de bescherming van het leefmilieu. Het gaat op basis van artikel 23 van de Grondwet niet op om de opheffing te verkiezen boven de wijziging van het plan, zonder verantwoording.

In dat opzicht gaat de verwijzing door artikel 22 van het ontwerp van ordonnantie naar de gevallen bedoeld in artikel 54 van het BWRO niet op. Deze bepaling wijst immers naar gevallen waarin de Regering kan beslissen om een plan te wijziging. Deze verwijzing maakt het dus niet mogelijk om de redenen waarom een plan wordt opgeheven in plaats van gewijzigd te rechtvaardigen.

Cela est d'autant plus inadmissible que le nombre de cas dans lesquels la Région délivre seule les permis, en lieu et place de la commune, se multiplient (permis « publics ») et que les moyens pour la commune de s'opposer à la délivrance d'un permis « public » devant une autorité indépendante lui sont supprimés par le projet d'ordonnance (suppression du recours suspensif devant le collège d'urbanisme).

A défaut de suivre l'amendement proposé, cela signifie que la Région pourra abroger un PPAS – qu'elle a pourtant approuvé par le passé – contre la volonté de la commune dans le seul but de permettre ultérieurement au fonctionnaire délégué de délivrer un permis public, contre lequel la commune ne disposera par ailleurs d'aucun recours utile.

En outre, il est inadmissible de permettre l'abrogation d'autorité d'un PPAS communal par le Gouvernement, sans que ce dernier respecte au minimum les contraintes prévues aux articles 59 à 61 du CoBAT.

En particulier, rien ne permet de justifier que le Gouvernement soit dispensé de faire la démonstration que l'abrogation d'un PPAS est préférable à sa modification, comme l'impose au conseil communal l'article 59 alinéa premier du CoBAT.

D'une part, cela signifierait que le Gouvernement pourrait abroger d'autorité une réglementation communale dans des conditions plus simples que celles auxquelles devrait recourir la commune pour abroger sa propre réglementation.

D'autre part, l'existence d'un plan et les règles de procédures liées à sa modification, dont l'évaluation sur les incidences environnementales, sont autant de garanties de protection de l'environnement. Il ne peut être admis au regard de l'article 23 de la constitution de privilégier le mécanisme d'abrogation sur celui de la modification du plan, sans justification.

A cet égard, la référence faite par l'article 22 du projet d'ordonnance aux hypothèses visées à l'article 54 du CoBAT est dénuée de toute pertinence. Cette disposition se réfère, en effet, à des hypothèses dans lesquelles le Gouvernement peut décider de procéder à la modification d'un plan. Cette référence ne permet donc en rien de justifier les raisons pour lesquelles il y a lieu de privilégier l'abrogation du plan en lieu et place de sa modification.

Nr. 6 van de heer Willem DRAPS (F), mevrouw Nathalie GILSON (F) en mevrouw Viviane TEITELBAUM (F)

Artikelen 105 tot 107

De artikelen 105, 106 en 107 te vervangen door de volgende bepaling :

« Art. 105. – De artikelen 222 tot 226 van hetzelfde Wetboek worden op de volgende manier vervangen :

Art. 222, § 1^e. – De Regering beschermt de goederen die tot het onroerend erfgoed behoren en stelt in voorkomend geval de afbakening van een vrijwaringszone vast. Zij zet de beschermingsprocedure in gang op eigen initiatief, op voorstel van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen of op verzoek van de eigenaar wanneer zijn goed ingeschreven is op de bewaarlijst.

N° 6 de M. Willem DRAPS (F), Mmes Nathalie GILSON (F) et Viviane TEITELBAUM (F)

Articles 105 à 107

Remplacer les articles 105, 106 et 107 par la disposition suivante :

« Art. 105. – Les articles 222 à 226 du même Code sont remplacés de la manière suivante :

Art. 222, § 1e. – Le Gouvernement classe les biens relevant du patrimoine immobilier en arrêtant, le cas échéant, la délimitation d'une zone de protection. Il entame la procédure de classement soit d'initiative, soit sur la proposition de la Commission royale des monuments et des sites, soit à la demande du propriétaire lorsque son bien est inscrit sur la liste de sauvegarde.

§ 2. – *Na een gunstig advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen gekregen te hebben, zet de Regering bovendien de beschermingsprocedure in gang voor ieder goed dat tot het onroerende erfgoed behoort :*

1° hetzij van het college van burgemeester en schepenen van de gemeenten waar het goed gelegen is;

2° hetzij op verzoek van een vereniging zonder winstoogmerk die de handtekening ingezameld heeft van 150 personen die ten minste 18 jaar oud zijn en hun woonplaats hebben in het Gewest. Deze vereniging moet als sociaal doel het behoud van het erfgoed hebben en haar statuten moeten minstens 3 jaar voordien in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt zijn;

3° op verzoek van de eigenaar wanneer zijn goed niet ingeschreven is op de bewaarlijst.

De Regering bepaalt de vorm en de inhoud van de in het eerste lid bedoelde verzoeken. De aanvraag om bescherming die uitgaat van derden omvat ten minste :

1° de precieze beschrijving van het goed en de eventuele benaming ervan;

2° de kadastrale referentie van het goed;

3° de vermelding, de beschrijving en in voorkomend geval de motivering van het belang volgens de criteria gesteld in artikel 206, 1°;

4° de vergelijking ervan met andere gelijkaardige goederen die reeds beschermd zijn of ingeschreven zijn op de bewaarlijst;

5° het huidige gebruik ervan;

6° de vermelding, en voorkomend geval, van het bestaan van een vastgoedproject en/of van een aanvraag om stedenbouwkundig attest of vergunning voor het goed en hun beknopte beschrijving en hun effect op het betrokken goed.

Binnen 20 dagen na de ontvangst van de aanvraag om bescherming, zendt het bestuur de aanvrager, bij ter post aangetekend schrijven, een ontvangstbewijs indien het dossier volledig is. Indien het dossier onvolledig is verwittigt het bestuur hem op dezelfde wijze van deze onvolledigheid met vermelding van de ontbrekende documenten en inlichtingen. De aanvrager moet deze bezorgen uiterlijk binnen 30 dagen na het ontvangstbewijs van het onvolledige dossier. Zo niet, wordt de aanvraag om bescherming geacht geweigerd te zijn en heeft de aanvrager niet het recht om het opnieuw in te dienen gedurende een termijn van 5 jaar. Het bestuur levert het ontvangstbewijs af binnen 20 dagen na de ontvangst van deze documenten of inlichtingen.

§ 2. – *En outre, après avis favorable de la Commission royale des monuments et des sites, le Gouvernement entame la procédure de classement de tout bien relevant du patrimoine immobilier :*

1° soit à la demande du collège des bourgmestre et échevins de la commune où le bien est situé;

2° soit à la demande d'une association sans but lucratif qui a recueilli la signature de cent cinquante personnes âgées de dix-huit ans au moins et domiciliées dans la Région. Cette association doit avoir pour objet social la sauvegarde du patrimoine et ses statuts doivent être publiés au Moniteur belge depuis au moins trois ans;

3° soit à la demande du propriétaire lorsque son bien n'est pas inscrit sur la liste de sauvegarde.

Le Gouvernement arrête la forme et le contenu des demandes visées à l'alinéa 1er. Cependant, la demande de classement initié par des tiers comprend au minimum :

1° la description précise du bien ainsi que sa dénomination éventuelle;

2° la référence cadastrale du bien;

3° la mention, la description et la motivation, le cas échéant, de l'intérêt qu'il présente selon les critères définis à l'article 206, 1°;

4° sa comparaison avec d'autres biens similaires déjà classés ou inscrits sur la liste de sauvegarde;

5° son utilisation actuelle;

6° la mention, le cas échéant, de l'existence d'un projet immobilier et/ou d'une demande de certificat ou de permis d'urbanisme portant sur ce bien ainsi que leur description sommaire et leur impact sur le bien concerné.

Dans les vingt jours de la réception de la demande de classement, l'administration adresse au demandeur, par pli recommandé à la poste, un accusé de réception si le dossier est complet. Dans le cas contraire, elle l'informe dans les mêmes conditions que son dossier n'est pas complet en indiquant en outre, les documents ou renseignements manquants. Ceux-ci devront être fournis par le demandeur au plus tard dans les 30 jours de l'accusé de réception de dossier incomplet. A défaut, la demande de classement est réputée refusée et le demandeur est privé du droit de la réintroduire pendant un délai de cinq ans. L'administration délivre l'accusé de réception dans les vingt jours de la réception de ces documents ou renseignements.

Binnen 20 dagen na de verklaring van een volledig dossier of indien geen ontvangstbewijs werd afgeleverd of geen bericht van onvolledigheid van het dossier werd bezorgd, zendt het bestuur na de 21ste dag na de ontvangst, van de aanvraag, of van de documenten of van de inlichtingen bedoeld in het vorige lid, aan de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen een aanvraag om advies over dit voorstel van bescherming.

§ 3. – De Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen verleent haar advies binnen 30 dagen na het verzoek dat haar is voorgelegd. Hierna wordt het advies geacht ongunstig te zijn.

§ 4. – In geval van ongunstig advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen, wordt de procedure niet voortgezet en wordt het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen meegedeeld aan de verzoeker.

§ 5. – In geval van gunstig advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen, vaardigt de minister belast met monumenten en landschappen het besluit uit waarbij de procedure tot bescherming binnen 30 dagen na dit advies wordt aangevat. Zo niet, wordt de procedure ambtshalve aangevat.

Art. 223. – De Regering brengt het besluit om de beschermingsprocedure in gang te zetten of het administratief dossier in geval de procedure ambtshalve wordt ingezet ter kennis van de gemachtigde ambtenaar.

Bovendien brengt hij het besluit of, in geval van een ambtshalve begonnen procedure, het administratief dossier bij ter post aangetekende brief ter kennis van :

1° de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen;

2° de gemeente;

3° de eigenaar;

4° de vereniging zonder winstoogmerk bedoeld in artikel 22, § 2, 2°;

5° alle andere personen van wie de Regering het nuttig acht dat zij worden ingelicht.

De kennisgeving neemt de in artikel 211 bedoelde vermelding over.

De kennisgeving aan de eigenaar die vermeld staat op de kadastrale legger en op het hierop vermelde adres wordt geacht geldig te zijn.

Wordt toegevoegd aan het besluit, een plan dat het monument, het geheel, het landschap of de archeologische vindplaats, elk met hun eventuele beschermingsperimeter,

Dans les vingt jours de la déclaration de réception d'un dossier complet ou, en l'absence de délivrance de l'accusé de réception ou de la notification du caractère incomplet du dossier, après le vingt et unième jour de la réception de la demande ou des documents ou des renseignements visés à l'alinéa précédent, l'administration adresse à la CRMS une demande d'avis relative à cette proposition de classement.

§ 3. – La Commission royale des monuments et des sites donne son avis dans les trente jours de la demande dont elle est saisie. Passé ce délai, l'avis est réputé défavorable.

§ 4. – En cas d'avis défavorable de la CRMS, la procédure n'est pas poursuivie et l'avis de la CRMS est notifié au demandeur.

§ 5. – En cas d'avis favorable de la CRMS, le Ministre chargé des Monuments et des Sites prend l'arrêté entamant la procédure de classement dans les trente jours qui suivent cet avis. A défaut, la procédure est entamée d'office.

Art. 223. § 1er. – Le Ministre communique au fonctionnaire délégué l'arrêté ouvrant la procédure de classement ou le dossier administratif en cas de procédure entamée d'office.

En outre, il notifie l'arrêté ou, en cas de procédure entamée d'office, le dossier administratif, par lettre recommandée à la poste :

1° à la Commission royale des monuments et des sites;

2° à la commune;

3° au propriétaire;

4° à l'association sans but lucratif visée à l'article 222, § 2, 2°;

5° à toute autre personne que le Gouvernement juge opportun d'informer.

La notification reproduit les mentions visées à l'article 211.

Est réputée valable la notification faite au propriétaire renseigné à la matrice cadastrale et à l'adresse figurant sur cette dernière.

Est annexé à l'arrêté, un plan délimitant le monument, l'ensemble, le site ou le site archéologique ainsi que son éventuelle zone de protection. L'arrêté du Gouvernement

afbakent. Het besluit van de Regering om de beschermingsprocedure in gang te zetten, wordt bovendien bij wege van vermelding in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt.

De kennisgeving wordt gedaan binnen 45 dagen na de datum van het besluit om de beschermingsprocedure aan te vatten. In geval er meer dan een eigenaar is, wordt de termijn verhoogd tot 60 dagen.

§ 2. – Binnen 15 dagen na de kennisgeving is de eigenaar verplicht hiervan kennis te geven aan de huurder, de bewoner en aan elke persoon die de eigenaar, de huurder of de bewoner zou hebben gelast of toegestaan om werken uit te voeren aan het goed dat tot het onroerende erfgoed behoort, op straffe van aansprakelijk te worden gesteld voor de herstelling van het goed bevolen door de rechbank krachtens de artikelen 307 en 310. Deze verplichting dient te worden vermeld in de akte van de kennisgeving

Art. 224. – Binnen 45 dagen na de kennisgeving, kan de eigenaar de Regering bij ter post aangetekende brief kennis geven van zijn opmerkingen over het ontwerp tot bescherming, na deze termijn wordt de procedure voortgezet.

Art. 225, § 1. – Binnen 45 dagen na de kennisgeving, geeft het college van burgemeester en schepenen van de gemeente waar het goed dat tot het onroerend erfgoed behoort gelegen is, zijn advies over het ontwerp tot bescherming. Na deze termijn wordt de procedure voortgezet.

§ 2. – Met betrekking tot de voorstellen van de Regering, legt de Regering na het verstrijken van de termijn bedoeld in § 1 en in artikel 224 het ontwerp tot bescherming om advies voor aan de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen en geeft het de commissie kennis van de eventuele opmerkingen van de eigenaar en van het advies van het college van burgemeester en schepenen.

Art. 226. § 1. – De Regering vaardigt met betrekking tot de door haar in gang gezette procedures het besluit tot bescherming van het goed dat tot het onroerend erfgoed behoort uit uiterlijk binnen twee jaar na de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad of de kennisgeving aan de eigenaar, indien ze eraan voorafgaat, van het besluit waarbij de procedure tot bescherming wordt geopend. Na deze termijn vervalt de procedure.

§ 2. – Inzake de voorstellen vanwege derden, beslist de Regering na het verstrijken van de termijn bedoeld in § 1 van artikel 225 en in artikel 224, om over te gaan tot de definitieve bescherming of om niet te beschermen. Deze beslissing moet worden genomen uiterlijk 6 maanden na het besluit waarbij de procedure tot bescherming wordt begonnen. ».

VERANTWOORDING

Dit voorstel wil een alternatief bieden voor de plannen van de Regering om het legitime petitierecht af te schaffen en het op te nemen in een ingewikkelde en ontoepasbare procedure.

ouvrant la procédure de classement ou, en cas de procédure entamée d'office, la mention de dépassement de délai, est en outre publié par mention au Moniteur belge.

La notification est réalisée dans les quarante-cinq jours qui suivent la date de l'arrêté entamant la procédure de classement. En cas de propriétaires multiples, le délai passe à 60 jours.

§ 2. – Dans les quinze jours suivant la notification, le propriétaire est tenu d'en informer le locataire, l'occupant ainsi que toute personne que le propriétaire, le locataire ou l'occupant aurait chargée ou autorisée à effectuer des travaux dans le bien relevant du patrimoine immobilier, sous peine d'être tenu pour responsable de la remise en état des lieux ordonnée par le tribunal en vertu des articles 307 et 310. Mention de cette obligation doit apparaître dans l'acte de notification.

Art. 224. – Dans les quarante-cinq jours de la notification, le propriétaire peut faire connaître au Gouvernement et par lettre recommandée à la poste, ses observations au sujet du projet de classement. Passé ce délai, la procédure est poursuivie.

Art. 225, § 1er. – Dans les quarante-cinq jours de la notification, le collège des bourgmestre et échevins de la commune où le bien relevant du patrimoine immobilier est situé, donne son avis sur le projet de classement. Passé ce délai, la procédure est poursuivie.

§ 2. – En ce qui concerne les propositions initiées par le Gouvernement, à l'expiration du délai visé au § 1er et à l'article 224, le Gouvernement soumet, pour avis, le projet de classement à la Commission royale des monuments et des sites et lui communique les observations éventuelles du propriétaire ainsi que l'avis du collège des bourgmestre et échevins.

Art. 226, § 1er. – Le Gouvernement prend, en ce qui concerne les procédures initiées par lui, l'arrêté de classement du bien relevant du patrimoine immobilier au plus tard dans les deux ans à compter de la publication au Moniteur belge ou de la notification au propriétaire, si elle est antérieure, de l'arrêté ouvrant la procédure de classement. Passé ce délai, la procédure est caduque.

§ 2. – En ce qui concerne les propositions initiées par des tiers, le Gouvernement, à l'expiration du délai visé au § 1er de l'article 225 et à l'article 224, décide de procéder au classement définitif ou de ne pas classer. Cette décision doit être prise au plus tard 6 mois après l'arrêté entamant la procédure de classement. ».

JUSTIFICATION

Cette proposition vise à proposer une alternative à la volonté du Gouvernement de supprimer le légitime droit de pétition en le noyant dans une procédure complexe et inapplicable.

In de praktijk is gebleken dat het moeilijk is om het petitierecht toe te passen in het kader van het Brusselse Wetboek van Ruimtelijke Ordening. De termijn om een beslissing te nemen of de onmogelijkheid om snel en definitief over dergelijke aanvragen te beslissen heeft gezorgd voor situaties van rechtsonzekerheid die onaanvaardbaar zijn. Er wordt bijgevolg voorgesteld om het huidige mechanisme van het Wetboek van Ruimtelijke Ordening te behouden maar om de procedure zodanig te besnellen dat alle partners snel en definitief zekerheid hebben door ervoor te zorgen dat ze over de nodige informatie beschikken om een beslissing te nemen.

Het huidige voorstel verplicht de Regering, voor zover het dossier van de aanvraag volledig is, om een besluit uit te vaardigen om een onderzoek te voeren naar de bescherming binnen een termijn van honderd dagen en er moet definitief een beslissing worden genomen over deze procedure binnen een termijn van 6 maanden na het openen van de procedure tot bescherming. Deze termijnen zijn verenigbaar met de administratieve procedures die thans gangbaar zijn. Daarnaast verplicht dit voorstel de aanvrager om zijn aanvraag voldoende te motiveren en om zijn voorstel te onderbouwen.

Dit voorstel vrijwaart en verduidelijkt aldus het petitierecht maar verplicht de Regering om snel te beslissen. Aldus komt er snel een definitief uitsluitsel over de eventuele bescherming en heerst er geen al te lange rechtsonzekerheid. Tenslotte worden bepalingen vermeden met betrekking tot goederen die uiteindelijk niet beschermd worden maar waarvoor tijdelijke voorschriften gelden die zorgen voor rechtsonzekerheid en de renovatie van het betrokken goed niet in de hand werken.

A l'usage, le Cobat a démontré la difficulté d'appliquer le droit de pétition. Le délai de prise de décision ou l'absence de possibilité de statuer rapidement et définitivement sur de telles demandes a créé des situations d'insécurité juridique inacceptables. Il est dès lors proposé de conserver le mécanisme actuel du Cobat mais d'en accélérer la procédure de manière telle que l'ensemble des partenaires soit rapidement et définitivement fixé tout en s'assurant de disposer des informations indispensables pour statuer.

Ainsi, la présente proposition oblige, pour autant que le dossier de demande soit parfaitement complet, le Gouvernement de prendre un arrêté d'ouverture d'enquête de classement dans un délai de 100 jours et doit impérativement statuer définitivement sur cette procédure dans un délai de 6 mois à dater de l'ouverture de la procédure de classement. Ces délais sont compatibles avec les procédures administratives actuellement pratiquées. En contre partie, cette proposition oblige le demandeur à motiver de manière suffisante sa demande et d'étayer sa proposition de manière rigoureuse.

Cette proposition préserve et clarifie ainsi le droit de pétition mais oblige le Gouvernement à statuer rapidement. Ainsi, le bien concerné est rapidement fixé de manière définitive sur son classement éventuel et n'est donc pas soumis une insécurité juridique trop longue. Enfin, elle évite les dispositions relatives aux biens qui ne sont finalement pas classés mais affublés de prescriptions temporaires génératrices d'insécurité juridique et peu favorables à la réhabilitation du bien concerné.

Willem DRAPS (F)
Nathalie GILSON (F)
Viviane TEITELBAUM (F)

Nr. 7 van mevrouw Nathalie GILSON (F), de heren Willem DRAPS (F) en Serge de PATOUL (F)

Artikel 39

Letter d) te doen vervallen.

VERANTWOORDING

Dit artikel bakent de termijn af waarbinnen het ontvangstbewijs van het volledig dossier moet worden afgeleverd aan de aanvrager van de vergunning. Pas vanaf dat moment, beginnen alle termijnen van de procedure voor het bekomen van de vergunning te lopen. Het is ondenkbaar die termijn langer te maken, in het kader van een hervorming, die beweert de procedures te vereenvoudigen, en de termijnen voor het verkrijgen van vergunningen in te korten.

Daarenboven, eerbiedigen de meeste gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest feitelijk deze termijn voor het afleveren van het ontvangstbewijs van het volledige dossier. Het is dus niet blijkbaar dat in plaats van het probleem op te lossen, dat misschien bestaat in slechts een gemeente, heel het systeem van termijnen wordt verlengd met misprijzen voor de burger.

N° 7 de Mme Nathalie GILSON (F), MM. Willem DRAPS (F) et Serge de PATOUL (F)

Article 39

Supprimer le littera d).

JUSTIFICATION

Cet article définit le délai dans lequel l'accusé de réception de dossier complet doit être délivré au demandeur de permis. Ce n'est qu'à partir de ce moment que commenceront à courir tous les délais de la procédure d'obtention de permis. Il est impensable d'augmenter ce délai dans le cadre d'une réforme qui prétend simplifier les procédures et raccourcir les délais d'obtention de permis.

En outre, dans les faits, la plupart des communes de la Région de Bruxelles-Capitale respectent ce délai de délivrance d'accusé de réception de dossier complet. Il n'est donc pas équitable qu'au lieu de solutionner le problème qui existe dans peut-être une seule commune, tout le système de délai soit allongé au mépris du citoyen.

Nr. 8 van mevrouw Nathalie GILSON (F), de heren Willem DRAPS (F) en Serge de PATOUL (F)

Artikel 64bis (nieuw)

Een artikel 64bis (nieuw) in te voegen, luidend :

« Artikel 64bis – Artikel 154 van hetzelfde Wetboek wordt gewijzigd als volgt:

1° het eerste en tweede lid van artikel 154 vormen § 1;

2° er wordt een § 2 toegevoegd, luidend als volgt :

« § 2. – Wanneer de overlegcommissie bij eenparigheid een gunstig advies uitbrengt dat wordt gesteund door de vertegenwoordiger van het bestuur bevoegd voor stedenbouw en ruimtelijke ordening, wordt de vergunningsaanvraag vrijgesteld van het advies van de gemachtigde ambtenaar en staat de overlegcommissie de eventuele afwijkingen bedoeld in artikel 153, § 2 toe. ». »

VERANTWOORDING

Er zij op gewezen dat de gemachtigde ambtenaar in de praktijk meestal niet de gelegenheid heeft om kennis te nemen van de projecten vóór de overlegcommissie dat doet, en wordt het grondig onderzoek pas uitgevoerd nadat het dossier is overgezonden met het advies van het college van burgemeester en schepenen.

Er zij op gewezen dat, bij afwezigheid van de vertegenwoordiger van de gemachtigde ambtenaar, een unaniem gunstig advies het niet mogelijk maakt om de vergunning af te geven of de afwijkingen toe te staan.

De toepassing van een dergelijke hervorming veronderstelt in ieder geval dat de werking van de diensten van het BROH grondig wordt herzien. Voor een groot aantal projecten betekent het feit dat het college van burgemeester en schepenen de vergunning onmiddellijk na een unaniem gunstig advies van de overlegcommissie kan afgeven, evenwel een administratieve vereenvoudiging en een aanzienlijke inkorting van de termijnen.

N° 8 de Mme Nathalie GILSON (F), MM. Willem DRAPS (F) et Serge de PATOUL (F)

Article 64bis (nouveau)

Insérer un article 64bis (nouveau) libellé comme suit :

« Article 64bis – L'article 154 du même Code est modifié comme suit :

1° les alinéas 1er et 2 forment le § 1er;

2° un § 2 est ajouté, libellé comme suit :

« § 2. – Lorsque la commission de concertation émet un avis unanime favorable soutenu par le représentant de l'administration de l'urbanisme et de l'aménagement du territoire, la demande de permis est dispensée de l'avis du fonctionnaire délégué et la commission de concertation accorde les éventuelles dérogations visées à l'article 153, § 2. ». »

JUSTIFICATION

En pratique, on notera que le fonctionnaire délégué n'a le plus souvent pas l'occasion de découvrir les projets avant la commission de concertation et que l'examen approfondi se fait plutôt après transmis du dossier avec l'avis du collège des bourgmestre et échevins.

On notera qu'en cas d'absence du représentant du fonctionnaire délégué, un avis favorable unanime ne permettra pas de délivrer le permis ni d'accorder les dérogations.

La mise en oeuvre d'une telle réforme presuppose en tout état de cause une réorganisation substantielle du fonctionnement des services de l'AATL. Toutefois, pour de nombreux projets, le fait que le collège des bourgmestre et échevins puisse délivrer le permis directement après un avis favorable unanime de la commission de concertation, représentera une simplification administrative et un raccourcissement des délais considérable.

Nathalie GILSON (F)
Willem DRAPS (F)
Serge de PATOUL (F)

Nr. 9 van de heer Willem DRAPS (F), mevrouw Isabelle MOLENBERG (F) en de heer Serge de PATOUL (F)

Artikel 123

Dit artikel te vervangen door de volgende bepaling :

« Deze ordonnantie treedt in werking op de door de Regering vastgestelde datum en ten laatste op 1 januari 2010. ».

N° 9 de M. Willem DRAPS (F), Mme Isabelle MOLENBERG (F) et M. Serge de PATOUL (F)

Article 123

Remplacer cet article par la disposition suivante :

« La présente ordonnance entre en vigueur à la date fixée par le Gouvernement et au plus tard le 1er janvier 2010. ».

VERANTWOORDING

De bepaling van het ontwerp voorziet in een inwerkingtreding van de ordonnantie op de eerste dag van de tweede maand die volgt op de bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad*. In de veronderstelling dat de tekst bekendgemaakt wordt in de loop van mei 2009, treedt de tekst in werking op 1 juli 2009.

Deze ordonnantie omvat bepalingen die een reorganisatie van de administratieve diensten van het Gewest en zelfs van de gemeenten vereisen (afschaffing van het beroep bij het stedenbouwkundig college, advies van het bestuur dat uitgebracht moet worden in het kader van het nieuwe beroep bij de regering, uitbreiding van de termijn voor het ontvangstbewijs van het volledige dossier, aanpassing van artikel 191 van het BWRO betreffende de wijzigingsplannen enzovoort).

Op de voorgestelde datum voor de inwerkingtreding is de onzekerheid nog te groot omtrent de installatie van de nieuwe regering en de invoering van de noodzakelijke procedures en aanstelling van de noodzakelijke personeelsleden voor de goede werking van de hervormingen. Er wordt dus voorgesteld om de inwerkingtreding vast te stellen op de datum die past voor de regering zodanig dat de continuïteit van de openbare dienstverlening in de grootst mogelijke rechtszekerheid verzekerd wordt.

JUSTIFICATION

La disposition du projet prévoit une entrée en vigueur de l'ordonnance le premier jour du deuxième mois qui suit celui de sa publication au *Moniteur belge*. En supposant que le texte soit publié dans le courant du mois de mai 2009, l'entrée en vigueur sera portée au 1er juillet 2009.

La présente ordonnance comporte des dispositions qui nécessitent une réorganisation des services administratifs de la Région voire des communes (suppression du recours au Collège d'urbanisme, avis de l'administration à rendre dans le cadre du nouveau recours au Gouvernement, augmentation du délai pour l'accusé de réception de dossier complet, adaptation de l'article 191 du CoBAT relatif aux plans modificatifs, etc...).

Or, à la date prévue pour l'entrée en vigueur, on ne peut présumer de la mise en place du nouveau Gouvernement et de la mise en place des procédures et agents nécessaires au bon fonctionnement des réformes. Il est donc proposé de fixer l'entrée en vigueur à la date qui conviendra au Gouvernement pour assurer la continuité du service public dans la plus grande sécurité juridique.

Willem DRAPS (F)
Isabelle MOLENBERG (F)
Serge de PATOUL (F)

0509/2384
I.P.M. COLOR PRINTING
☎ 02/218.68.00